

Сосновий ліс вічності

Хуан Рамон Хіменес

В блакитнім теплім сьайві
Неквапливого світанку,
Між сосен цих до вічної сосни,
Чекає що мене – пройду я.

Не кораблем, а хвилею
М'якою у спокійній тиші,
Розвіє котра той левиний,
Хвиль бойових могутній рик.

Я стріну сонце сьайне там,
Я стріну сяючу там зірку,
Я стріну того, хто піде
І стріну я того, хто прийде.

П'ятіркою ми рівних будем там,
У мирі й світлі – білим, чорнім...
Всі рівні в наготі своїй,
Зрівняє нас сама присутність.

Так само інше буде все
І буде все у тому ж дусі,
Бо теє, що найбільшим є –
Від меншого змін не зазнає.

В єдинім теплім сьайві я
Прийду наповнений душею,
Загомонить сосновий ліс,
Стійкий у землях первозданних.

Переклад Віталія Гречки, 08.08.2024